

DE BELL NOU, ACCÉS A LA SANITAT UNIVERSAL

L'eina més poderosa de la salut pública

El 20 d'abril de 2012 ens vam despertar amb la notícia que el Govern de Mariano Rajoy havia aprovat un reial decret llei que expulsava del sistema sanitari els immigrants en situació irregular. Era el mateix moment en què Obama intentava expandir la cobertura sanitària obligatòria als EUA i ja tenia rabiosament en contra els actuals còmplices del maleït Trump. El PP va bastir una societat que havia assumit l'exclusió (de tota mena) com una normalitat pròpia del seu sistema sanitari.

Cal reconèixer que el compromís de garantir una sanitat pública i universal, mostrat per la ministra de sanitat, Carmen Montón, s'afegeix a les declaracions de Pedro Sánchez sobre la intenció de tornar a la sanitat universal i

l'accés a l'atenció sanitària a totes les persones que viuen a Espanya, independentment de la seva situació administrativa.

Però, per a arribar aquí, ha calgut el Pacte Polític i Social per un Sistema Nacional de Salut Públic i Universal, promogut per més de setanta organitzacions socials, professionals i sindicals i signat per tots els partits de la Cambra Baixa, a excepció de PP, Ciutadans, UPN i Fòrum Astúries. O sigui, els malparits de sempre...

En tot cas, ara cal exigir al govern de Sánchez que passi a la part pràctica. Cal recapitalitzar el sistema sanitari, tot garantint una assignació pressupostària que enforteixi el caràcter públic, la qualitat i l'eficiència que s'han

vist debilitades per les múltiples i persistents vulneracions del dret a la salut. Ho cal dir clarament: el Sistema Sanitari és, actualment, una catàstrofe, una calamitat, amb professionals mal pagats i, molts d'ells, mal formats, que cada any maten, per ignorància, milers de persones.

Ara bé, tampoc no cal oblidar que el Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals de Nacions Unides s'ha sumat a una llarga llista d'institucions i mecanismes internacionals que han exigit a Espanya la retirada de la reforma de Rajoy. En una paraula: els socies ho han fet, però amb quina intenció?

Només el temps ho dirà!

EL SOPAR DELS VAMPIRS

Gràcies al Trump, el Putin pot vendre petroli

Déu els crea i ells s'ajunten. Dos personatges de l'horror, dos monstres, comparteixen taula. El menú està fet de víctimes de l'un i de l'altre. Necessiten molta sang per sobreviure, com els vampirs. Avui falta a la taula el tercer convidat habitual, que és a Israel escurant les vísceres de les darreres víctimes, però ha enviat un detall per a les postres dels dos vampirs: ulls de palestins banyats en sal. En Trump i en Putin comenten la jugada, relaxats, amb la familiaritat que dona ser de la mateixa espècie.

En Putin es queixa una mica perquè les arque russes s'estan quedant seques i li exigiran explotar una mica més el seu poble si no té un ingrés extra. De fet, això de l'explotació ja li estaria més que bé, però, en tot cas, el

bo d'en Trump el tranquil·litza: al mateix tovalló —igual que en la contractació del Messi pel Barça— signa la fi de l'embargament del petroli que el món havia establert contra el rus. En Putin ja pot vendre tot el petroli que li passi per l'entrecreix. Els dos vampirs celebren l'acord amb unes copes de sang guardades en barriques; són dels anteriors exterminis —de fet, encara en curs— promoguts pels seus governs. Dotze anys de criança.

Mentre Europa protesta per aquest acord petroler, els dos líders mundials es dediquen a violar, a més del dret internacional, un bon grapat de nenes. N'hi envien un parell a Netanyahu, en retorn pel seu gest. Demà serà un altre dia.

LLUFA